

2/3/1914

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΛΟΘΗΣΟΜΕΝΗ

Τῆ 2 Μαρτίου 1914 Κυριακῆ

ὥρα 6 μ. μ.

ΥΠΟ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ARMAND MARSICK

Τῆ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

TONY SCHULTZE

Καθηγητοῦ τοῦ ᾠδείου Ἀθηνῶν

ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΑΟΣ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΟΡΙΓΩΝΗ

Χρυσῶν μετάλλιον τοῦ ᾠδείου Ἀθηνῶν

ΤΙΜΑΙ

Συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ φόρου

Θεωρεῖα α' σειράς μετὰ 5 εισόδων	Δρ. 24.—
Διὰ τοὺς περιπλέον τῶν 5, κατ' ἄτομον	> 4.80
Θεωρεῖα β' σειράς μετὰ 5 εισόδων	> 16.50
Διὰ τοὺς περιπλέον τῶν 5, κατ' ἄτομον	> 3.30
Πλατεία κατ' ἄτομον	> 3.60
Θεωρεῖα γ' σειράς κατ' ἄτομον	> 2.20
Διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ ᾠδείου καὶ τῶν ἄλλων μουσικῶν σχολῶν, φοιτητὰς καὶ μαθητὰς ἰδιαιτέρα εἰσιτήρια ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ ᾠδείου	> 1.10
Ἵπερῶν	> 0.50

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. *Scènes Alsaciennes* . . . . . **MASSENET**

Δι' ὁρχήστραν

- a. *Κυριακὴ πρωτῶν*
b. *Εἰς τὸ καπηλεῖον*
c. *Ὑπὸ τὰς φυλῶρας*
d. *Κυριακὴ βραδύ*

Βιολοντσέλλο—Solo κ. *P. Γαϊδεμβέργερ*
Εὐθύανλος—Solo *K. Brachmann*

2. *Moriska* . . . . . **Δ. ΛΙΑΛΙΟΥ**

Συμφωνικὸν ποίημα δι' ὁρχήστραν
πρώτη ἐκτέλεσις ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν
τοῦ συνθέτου.

3. *Concerto N° 2 εἰς λιὰ μίζον* . . . . . **LISZT**

διὰ κλειδοκύμβαλον ἐπὶ τῆς Δ^{δος}
M. Ὁργάνῃ τῇ συνοδείᾳ ὁρχήστρας

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

4. *Les Murmures de la Forêt* ἐκ τοῦ με-
λοδράματος «Siegfried» . . . . . **WAGNER**

δι' ὁρχήστραν

5. *Concerto N° 5 διὰ βιολίον* . . . . . **VIEUXTEMPS**

ἐπὶ τοῦ κ. T. Schultze τῇ συνοδείᾳ
ὁρχήστρας

6. *Εἰσαγωγή ἐκ τοῦ μελοδράματος «Γουλιέλμος*
Τέλλος» . . . . . **ROSSINI**

δι' ὁρχήστραν

1. Scènes Alsaciennes — Massenet.

Ὁ Μασσενέ, εἶνε ἀναμφισβητήτως ὁ γάλλος συνθέτης ὁ ἀναδειχθεὶς περισσότερο παρὰ τὸς συγχρόνους του. Ἐγεννήθη εἰς *St Etienne* τῷ 1842 καὶ ἀπέθανεν εἰς Παρίσιον τῷ 1912.

Αἱ Ἀλσατικά σκηναί, αἱ ἐκτελούμεναι σήμερον ἀπεικονίζον λαϊκὰς σκηνὰς ἐξ ὧν δὲν λείπει οὐδὲ τὸ ἐρωτικὸν αἰδέλλιον. Τὸ ἕφος των εἶνε ζωηρόν, λαμπρόν, αἰσθηματικόν, ἡ δὲ ἐνορχήστρωσις δεξιοτάτη καὶ φέρονσα ἀτομικὸν χαρακτήρα.

2. Concerto διὰ κλειδοκύμβαλον. — Liszt.

Ὁ Liszt ἐγεννήθη τῷ 1811 καὶ ἀπέθανε τῷ 1886. Ἐροίφηθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦν ἐγράφαεν ὁ Μπερλιόζ καὶ ἦτις φέρει τὸ ὄνομα «Προγραμματικὴ μουσική». Ἐν τῷ οὐστήματι τούτῳ ἐδημοσίεουε τὰ ἔργα «Tasso=Lamento e Trionfo, Les Préludes κατὰ τὸν Λαμαρτῖνον, «Hungaria καὶ Una Faust sinfonia». Πρὸ παρὰ τὸς ἄλλους ἐπῆρξεν ὑπέροχος ἀριστοτέχνης εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Paganini οὐδέτις καλλιτέχνης ἐξήσκησε τόσῃ ἐπιροσῇ εἰς τὰ πλήθη. Τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὴν ἀποχαιρετιστήριον ἐσπερίδα τὴν δοθεῖσαν ἐπὶ τοῦ Λιστ τῷ 1886 ἐν Παρίσιον, καθ' ἣν τὸ πλήθος ἐν ἐξἄλλῳ ἐνθουσιασμῷ ἐροίφηθη ἐπὶ τοῦ κλειδοκονμβάλου Erard τὸ ὅποιον μόλις εἶχεν ἐγκαταλείρει ὁ καλλιτέχνης, ἔθραυσεν αὐτὸ εἰς μύρια τεμάχια διὰ νὰ λάβῃ ἔν ὧς ἐνθύμιον. Ἡ ἐσπερίς ἐαίρη ἦτο φεῦ! τὸ κένειον ἄσμα ὁ Λιστ ἀπέθανε κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο.

3. Οἱ ψίθυροι τοῦ δάσους. — Wagner.

Οἱ ψίθυροι τοῦ δάσους ἀποτελοῦν τὴν 2^{ον} σκηνὴν τῆς 2^{ης} πράξεως τοῦ *Siegfried*. Τοῦ *Mine* ἀπειθότος, ἢ μᾶλλον κρυφθέντος, μένει ἐπὶ τῆς σκηνῆς μόνος ὁ *Siegfried*. Ἐνιαῦθα ἄρχεται διὰ τῆς εἰς δέκατα ἔκτα καὶ εἰς τὴν κλίμακα τοῦ ρέ ἐλάσσονος καὶ μὴ μείζονος φράσεως τὸ θελιακὸν αἰδέλλιον τὸ φέρον τὸν τίτλον «Οἱ ψί-

θυροὶ τοῦ Δάσους» καὶ τὸ ὅποιον εἶχον ἤδη προαναγγέλλει αἱ προηγουμένα σελίδες τοῦ μερολογίου. Διὰ μέσου τῶν ἐλαφρῶν αὐτῶν καὶ ἠρέμων ψιθύρων διακρίνομεν τὰς ἰδέας αἱ ὁποῖαι συσσωρεύονται ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νεαροῦ ἥρωος. Ἀλλὰ τὴν προσοχὴν του ἔλκει μετ' ὀλίγον πτηρὸν τὸ ὅποιον πηρῆ καὶ κελαδεῖ μέσα εἰς τοὺς κλάους τῶν δένδρων. Τὸ ἄσμα τοῦ πτηροῦ τούτου ἀποκαλύπτει εἰς τὸν Siegfried τὴν παρουσίαν τῆς Βαλκνρίας Βρουγγλίδης, θελήσει τοῦ Βόταν κοιμισμένης ἐν τῷ μέσῳ τῶν βράχων τῶν περικυκλωμένων ἐπὶ φλογῶν.

4. Concerto διὰ βιολίον. — Vieuxtemps.

Ἐγεννήθη εἰς Verviers τῷ 1820, ἀπέθανεν εἰς Mustapha (Ἀλγερίας) τῷ 1881. Ἔπνε ἔνδοξος βιολιστὴς τοῦ ὁποῖου αἱ συνθέσεις θὰ παίζονται ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τῶν βιολιστῶν.

5. Rossini. — Guillaume Tell.

Ὁ Gioachino Rossini, ὁ συνθέτης ἐν τῷ ὁποίῳ συννεσματώθῃ τελευταῖον, τὸ πραγματικὸν Ἰταλικὸν ἔθνικὸν Μελόδραμα, μεθ' ὅλων τοῦ ἀνεξαντλήτου πλοῦτου τῆς θερυμῆς του μελωδίας, ἐγεννήθη εἰς Πέζαρο ἐξ οὗ καὶ ἐπωνομάσθη «Ὁ Κύκνος τοῦ Πέζαρο».

Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ Γουλιέλμου Τέλλου περιγράφει τὴν Ἑλβετίαν μετὰ τὴν περιφρημον «βουκολικὴν μελωδίαν» καθ' ἣν στιγμὴν ἐκοπῆ ἡ καταγῆς καὶ ὁ ἑλβετικὸς λαὸς ἀνακηρύσσει τὴν ἑλευθερίαν του.